

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce.

📖 Ž 84,12n + uvítání: čas k nadechnutí na naší cestě, čas k posile, čas pohlédnout k cíli, který nám Bůh ve svém Synu připravil a otevřel

🎵 211

Modleme se: Náš nebeský Otče, ty vše živíš, vše opatřuješ časným pokrmem, udržuješ pozemský život náš i všeho stvoření.

Ty také v Ježíši Kristu pro nás otvíráš pramen života věčného a sytíš nás nepomíjejícím pokrmem, abychom nemuseli více lačnět ani žíznit po tvé blízkosti, dobrotě a lásce. Za to vše ti patří náš dík.

Prosíme, abys v nás ty sám posiloval a upevňoval víru, která se bude držet tebe a tvých nevysychajících zdrojů života. Volej si nás zpět, pokud se ti vzdálíme. Stvoř a daruj nový život tam, kde život pominul. Kéž nám nezůstává skryta tvá proměňující síla a milost.

Prosíme, buď nám nablízku svým Duchem, který dává život, dávej zaznít slovu života, které nás vede a udržuje ve víře. Amen

🎵 Svítá 276

promluva – vyslání do NŠ: lod'

📖 Ex 16,11-15

🎵 84

„I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin.“ (Iz 54,10) Kéž je nám tvá věrnost, náš Pane, vždy pevnou a neochvějnou oporou a jistotou.

📖 J 6,55-65

Bez pokrmu to nejde. A bez pití taky ne. Člověk by umřel hlady a žízni. Pokrm a nápoj jsou potřeba k životu. Jsou potřeba jako málo co jiného. Ještě když byli lidé jen lovci a sběrači, kteří si ani nestavěli obydlí, dokonce si ani nevyráběli oblečení, už tehdy bylo pro život

nutné jíst a pít, bylo nutné shánět si potravu. A nejen člověk, ale i živočichové a dokonce i ty rostliny musí pro život přijímat tekutiny a potravu, živiny.

Když jsem si ten dnešní text četl v týdnu poprvé, říkal jsem si, o čem budu na tohle vlastně kázat. A teprve v pátek, když jsem jel na nákup a pak jsem před sebou tlačil ten plný nákupní košík přes parkoviště k auto, mne to osvítilo. Bez pokrmu to nejde. A bez pití taky ne. To je brána, tudy dovnitř. Pro život potřebujeme jíst a pít. Co dává život, je pokrm a nápoj. Taková je naše každodenní zkušenost.

A na tu taky Ježíš navazuje. Akorát že říká, že ten pravý pokrm a pravý nápoj, který dává život, si na poli, v sadu či na zahrádce nevypěstujeme a ani v supermarketu nekoupíme. Ten pravý pokrm je jeho tělo a pravý, opravdový nápoj jeho krev. Kdo jí a pije tento pravý pokrm a nápoj, bude mít opravdový, skutečný život.

Jsou to velmi provokativní výroky, až na samu hranu únosnosti. Zní to jak poučky z kuchařky kanibalů. Však se také mnozí nad tou řečí pohoršili, urazili a Ježíše opustili. Tak co se za tím skrývá?

Jde o závěr delšího rozhovoru Ježíše se zástupem, který se předešlého dne zúčastnil nasycení velkého množství lidí. Ti lidé Ježíše hledali, když jim zmizel. A když jej našli, on jim povídá: „Hledali jste mě stejně jen proto, že jsem vám dal najíst, že jste dostali chleba. Ale vy neusilujte o pomíjející pokrm, ale o ten, který zůstává pro život věčný.“ A oni na to: „Tak jo. A jak se o něj usiluje? Co máme dělat, aby se to líbilo Bohu?“ A Ježíš odpoví: „Jediné, co se od vás požaduje, je věřit slovu.“ A lidi zase: „Dobrá, my ti rádi uvěříme, ale dáš nám nějaké znamení? Mojžíš nasýtil lid na poušti. Ty jsi někdo jako nový Mojžíš?“ A Ježíš odpovídá: „Chleba nedal Mojžíš, ten chleba byl dán z nebe. A právě chléb, který sestupuje z nebe, dává život světu.“ „My ho chceme, dávej nám ten chléb!“ Lidi jsou ochotni Ježíšovi věřit a vzít, co jim dává. Ale on je zase ještě trošku posune, nečekaně, překvapivě: „Já ale nejsem Mojžíš, já jsem ten chleba. Já jsem chléb života, kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nikdy nebude žíznit.“ Tohle se některým nelíbilo, říkali si, že ho přece dobře znají, jeho rodinu, pamatují ho ještě, když byl kluk. Jak tedy může říkat: „Já jsem sestoupil z nebe?“ Nějak jim to dohromady

neštimovalo. Ježíš jim na to namítl, že tohle přijmout a tomu uvěřit je darem od Boha. Pak je možné jíst ten nebeský chléb. A že „chléb, který on dá, je jeho tělo dané za život světa.“ No a to už bylo na posluchače opravdu hodně: „Jak nám může ten člověk dát k jídlu své tělo?“ Tvrdí nám, že je to ten nejskutečnější pokrm a jeho krev je ten nejoprávdovější nápoj. Proto prý přinášejí život. Jak to?

Tohle již tak říkajíc nerozdeychali ani mnozí Ježíšovi učedníci. Jenže ono jedení a pití je tu jen obrazným vyjádřením pro přijímání. Jako se při jídle přijímá potrava a při pití nápoj, máme přijímat Ježíšovo tělo a krev. Ti, kdo mají rádi doslovnější výklady, tu vidí jasný návod k účasti na Večeři Páně. Jenže ono je tu víc rovin. To tělo je vydané za život světa, tak to padlo v tom rozhovoru výše, a krev bude prolitá. Je to jasný odkaz na Ježíšovu smrt. Máme tedy přijmout ji jako způsob, který Bůh vyvolil pro spásu světa, pro to, abychom měli ten pravý život. Což bude zase pro mnohé problém, skandál, pohoršení, nepřijatelná skutečnost.

My však máme hlad po životě. Po skutečném, opravdovém, dobrém, bohumilém životě. A tady je někdo, kdo nám říká: „Já mám svůj život z Otce a byl jsem poslán, abych vám jej předal. Jsem vám plně otevřen, abyste jej i vy mohli přijmout.“ Ano, je to skrze události, ke kterým se v postním období blížíme, skrze Ježíšovu smrt. Ale také skrze „slova, která k nám mluvil – ta jsou Duch a život. To Duch dává život.“ Abychom si byli jisti, co je a co není z Ducha, máme tu jako měřítko, jako takový vzorník pro porovnání Ježíšova slova. Co jim odpovídá, je z Ducha a přináší život. Co neodpovídá, je jen lidská smyšlenka a blouznění. Skrze ta slova a skrze Ducha můžeme ten žádaný život přijímat, konzumovat, obrazně řečeno jíst, abychom nehladověli, a pít, abychom nežíznili.

Bez pokrmu to nejde. A bez pití taky ne. Naštěstí pro nás je tu někdo, kdo přišel jako pravý pokrm a jako pravý nápoj a dává se nám. Otevírá nám život, svůj život z Boha, abychom jej přijali. Bohu díky!

Amen

♪ 555

Náš Pane Ježíši Kriste, kdo k tobě přichází, neodejde s prázdnou, ale nalezne u tebe domov, možnost přebývat v Boží blízkosti, možnost čerpat z přebohatých darů tvého požehnání a z darů Ducha. Prosíme, vyslyš naše modlitby:

Prosíme za nastolení takových hospodářských poměrů, aby nikdo nebyl ponechán v hladu, nedostatku a bídě. Myslíme na krizi těžce zkoušenou Venezuelu.

Prosíme za nastolení takových politických poměrů, aby nikde nevznikalo napětí, které by přerůstalo do konfliktů, ozbrojených střetů a válek. Myslíme na zhoršující se situaci na východě Ukrajiny.

Prosíme za nastolení naší odpovědnosti ve vztahu k životnímu prostředí, aby nedocházelo k drancování přírody, jejímu znečišťování a hubení rostlinných a živočišných druhů.

Prosíme za nastolení spravedlnosti, aby lidé nebyli pronásledováni pro své názory, pro svou víru, pro svůj nesouhlas s vládnoucími skupinami či osobami. Myslíme na krutě rozháněné demonstrace v Bělorusku.

Prosíme za nastolení našeho správného poměru k majetku, aby naše srdce neztvrdlo a nestalo se lhostejným vůči potřebám druhých, aby nás náš nadbytek neodvedl od víry.

Prosíme za nastolení takového vývoje vědy a techniky, aby nebyly nové poznatky využívány k vývoji a výrobě hrozivých a zákeřných smrtících zbraní, ale aby sloužily k podpoře a vyšší kvalitě života.

Prosíme za nastolení smíru, aby nedocházelo k ostrému štěpení společnosti u nás ani jinde ve světě, aby lidé nenaslouchali hlasatelům strachu, nenávisti a násilí.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 422

ohlášky

„Mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste ,okusili, že Pán je dobrý“! Přicházejte tedy k němu.“ (1Pt 2,2-4)

📖 2Te 3,3.5

♪ 432,1